

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 26/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 46

Bài học hôm qua, Hòa Thượng dạy chúng ta, người học Phật khởi tâm động niệm không vì người thì họ chính là người đang mê muội. Nếu chúng ta mỗi niệm đều vì mình thì đó là chúng ta chưa hiểu về luật nhân quả. Hòa Thượng nói: **“Trong vòm trời này nhân quả không sót lọt một mảy may”**. Nhân quả không sót lọt một mảy may có thể hiểu là chúng ta sẽ không bị mất đi phước cũng như không thể tránh được tội.

Trong bài học hôm qua Hòa Thượng cũng nói, chúng ta là đệ tử Phật, chúng ta sống ở quốc gia nào thì chúng ta phải tuân thủ pháp luật ở quốc gia đó, chúng ta tuân thủ pháp luật chính là chúng ta giữ giới. Một vị tỳ kheo nếu phá giới sẽ đọa địa ngục A Tỳ; Một vị A-La-Hán khi nhớ lại những lần mình đã bị đọa địa ngục thì toàn thân sẽ toát mồ hôi máu. Chúng ta đã từng ở trong Địa ngục nhưng chúng ta đã quên nên chúng ta không có cảm giác sợ này.

Hòa Thượng nhắc chúng ta **“Năm đức”, “Sáu phép hòa”** là nền tảng, là căn bản của giới luật của người học Phật, chúng ta không hoà thì chúng ta đã phá giới. Chúng ta bất hoà thì chúng ta đã phá hoà hợp tăng, phá hoà hợp của đoàn thể. Chúng ta phá hoại một đoàn thể thì tội của chúng ta nặng hơn rất nhiều so với việc chúng ta phạm một giới cấm. Thí dụ, chúng ta lấy tiền của một, hai người thì chúng ta dễ trả, chúng ta lấy tiền của cả một quốc gia thì chúng ta vô cùng khó trả. Hòa Thượng từng nói: **“Một hạt cơm của thí chủ nặng như núi Tu Di”**. Rất nhiều người cúng dường, quyên góp cho chúng ta đồng tiền, bát gạo, chúng ta sử dụng những thứ này không thỏa đáng thì chúng ta phải trả lại cho rất nhiều người. Chúng ta không cố gắng tu hành, một đời không liễu đạo, giải thoát thì chúng ta phải **“mang lông, đội sừng”** để trả nợ áo cơm!

Chúng ta là người sống ở thế gian, mỗi chúng ta đều mang bốn ân nặng là ân Quốc gia, ân Cha Mẹ, ân Phật, ân những người thành toàn cho mình. Thí dụ, quốc gia hỗ trợ học phí cho giáo viên mầm non, tiền này do dân trong cả quốc gia đóng thuế, chúng ta không làm tốt vai trò của một cô giáo thì chúng ta nợ nhân dân cả nước. Chúng ta ăn cơm của Cha mẹ, chúng ta được Quốc gia đã tài bồi, được Thầy Cô dạy dỗ, được rất nhiều người giúp đỡ mà chúng ta không làm tốt vai trò của mình thì chúng ta cũng đã đáng đọa Địa ngục!

Nhiều người con không biết công ơn của Cha mẹ, khi họ mang thai, nuôi dưỡng con thì họ mới cảm nhận được ơn đức của Cha mẹ. Công Mẹ mang thai chín tháng mười

ngày, ba năm bồng ẵm, nuôi dưỡng, cả cuộc đời quan tâm đến chúng ta, nếu chúng ta không hoàn thành vai trò của người con thì chúng ta đã đáng đọa Địa ngục!

Hòa Thượng nói: “**Cổ Thánh Tiên Hiền dạy chúng ta phải buông bỏ thành kiến bởi vì tất cả những tranh chấp đều đến từ chấp trước kiên cố của chính mình**”. Nếu chúng ta cùng thấy, cùng hiểu, cùng biết với cộng đồng, đoàn thể thì chúng ta sẽ không có tranh chấp. Chúng ta khởi tâm dành lợi cho mình thì tâm chúng ta sẽ nghĩ ra mọi cách để chiếm lợi. Chúng ta biết nhường thì tâm chúng ta thông dong, tự tại.

Hòa Thượng nói, việc của người ta phải làm nhưng họ để chúng ta làm thì chúng ta phải cảm ơn họ. Điều này giống như chúng ta làm việc tăng ca, chúng ta làm vai trò của mình thì chúng ta được một phần công, chúng ta làm việc của người thì chúng ta được hai, ba phần công thậm chí là còn nhiều hơn. Chúng ta có tâm cảnh này thì chúng ta sẽ không có thái độ oán trách người. Chúng ta buông bỏ đi cách thấy, cách biết của riêng mình, tâm chúng ta sẽ tự tại.

Người xưa kể câu chuyện, khi nhà vua tặng mỗi người đỗ Tiến sĩ một con dê, mọi người đều tranh giành con dê to béo, chỉ có một vị Tiến sĩ chọn cho mình con dê gầy nhất. Vị Tiến sĩ này đã được người đời sau ghi nhớ và gọi là “*Tiến sĩ dê gầy*”. Có những người khi đi chợ mua trứng, họ so sánh từng quả để chọn được quả trứng to hơn. Chúng ta bị tâm “*tham*” sai sử thì chúng ta sẽ trở nên thấp hèn. Hòa Thượng từng nói: “**Khi con người đạt đến chỗ không mong cầu thì phẩm đức, giá trị của họ tự nâng cao**”.

Hôm qua, một số người đến chỗ tôi, họ muốn có được lợi nên họ tìm tôi, họ là chủ một doanh nghiệp, doanh nghiệp của họ sở hữu một khu du lịch lớn, ngày trước, khi tôi mua cà-phê, nhân viên của họ đến giao cà-phê cho tôi, tôi nhắn với anh là, chúng ta có quy trình trồng rau sạch, bên họ nên trồng rau sạch để nhân viên ăn. Người chủ được nhận rau sạch, họ cảm thấy rất vui nên họ muốn đến tham quan vườn rau của tôi. Tôi nói với họ là, họ về quy hoạch một khu đất, chúng ta sẽ cử người đến tính nguyên vật liệu, thiết kế, hướng dẫn cách làm hoàn toàn miễn phí. Khi họ ra về, trước cổng nhà tôi có hai quả mướp rất đẹp, hai quả mướp như đang chào đón khách, tôi đã tặng thêm những quả mướp này cho họ. Tôi nói: “*Hôm nay, có dịp để tặng quà nên tôi sẽ tặng luôn!*”. Khi họ nhìn thấy chúng ta đang làm bánh ú, tôi hướng dẫn họ cách làm bánh và nấu một chiếc bánh mời họ. Tôi nói với bà chủ doanh nghiệp: “*Trong cuộc đời này không phải ai cũng tham, có nhiều người có tâm Bồ Tát, những người này đang ở khắp mọi nơi để cứu giúp những người nghèo khó! Chúng ta không nên có tâm ngờ vực cuộc đời!*”. Tôi muốn nhắn nhủ họ, nếu chúng ta có khả năng thì chúng ta nên giúp đỡ mọi người. Họ có ý định làm vườn rau để cho du khách vào check-in, tôi nói, nếu vườn rau có nhiều người vào thì vườn rau sẽ bị nhiễm khuẩn. Chúng ta sẽ hỗ trợ họ nếu họ hứa là, họ làm vườn rau chỉ để tặng, không bán.

Những sự tham nhỏ cũng khiến chúng ta trở nên thấp hèn. Chúng ta quán chiếu xem cuộc đời chúng ta đã bao nhiêu lần tham như vậy? Vì sự tham này mà chúng ta

đánh mất đi giá trị, phẩm đức. Xung quanh chúng ta có Thiên Địa Quỷ Thần, Yêu Ma Quỷ Quái, oan gia trái chủ nhiều đời nhiều kiếp, chúng ta làm sai thì chúng ta sẽ bị oan gia trái chủ những nhiều. Mọi khó khăn, chướng ngại đều do chính chúng ta tự tạo ra.

Khi những con Ma hiện lên nhập vào người chỉ cần nghe nhắc đến tên của một vị nào đó có đức hạnh thì những con Ma đó đã sợ hãi, vội “*đăng xuất*”. Hòa Thượng thường nói, chúng ta có phẩm đức, đức hạnh cao thì Thiên Địa Quỷ Thần, Yêu Ma Quỷ Quái thậm chí là oan gia trái chủ cũng đến làm hộ pháp cho chúng ta. Chúng ta gặp chướng ngại do oan gia trái chủ, nếu oan gia trái chủ đến trợ giúp chúng ta thì mọi việc chúng ta làm đều sẽ thuận lợi.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta có cách nghĩ, cách thấy không giống nhau, những cách nghĩ này xảo diệu đến mức nào thì cũng đều là vọng tưởng, chấp trước. Nếu chúng ta có thể triệt để buông xả thì trí tuệ của bốn tánh mới có thể lưu lộ*”. Hòa Thượng nhắc chúng ta phải lấy cách thấy, cách nhìn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền làm cách thấy, cách nhìn của mình. Hòa Thượng từng nói: “*Chúng ta không có trí tuệ thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền*”. Chúng ta mượn nhờ trí tuệ của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chắc chắn chúng ta cũng không sai.

Cách thấy, cách nhìn của chúng ta cho dù đạt đến xảo diệu, tuyệt kỹ thì cũng đều là vọng tưởng, chấp trước. Chúng ta tư duy, quán chiếu những lời Hòa Thượng nói thì chúng ta sẽ hiểu được điều này. Những điều chúng ta được học hằng ngày chính là tấm gương giúp chúng ta phản tỉnh. Tôi rất trân trọng giờ học này, dù có những hôm tôi có nhiều việc và phải đi ngủ muộn nhưng khi thức giấc, tôi đều nhìn đồng hồ xem đã đến giờ học chưa.

Chúng ta phải luôn cảnh giác cao độ đối với tập khí của mình, chúng ta không thể lơ là với “*tài, sắc, danh, thực, thụ*”. Chúng ta gàn ăn, gàn ngủ, gàn tiền, gàn sắc, gàn danh thì chúng ta sẽ dính vào những thứ đó. Chúng ta phải thận trọng đến khi chúng ta vãng sanh. Cho dù, chúng ta một ngày niệm Phật sáu giờ, lạy Phật 1000 lạy thì chúng ta cũng chưa thể chắc chắn thắng được tập khí.

Hòa Thượng nói: “*Mọi người cùng ở chung với nhau nhất định phải tu nhân nhường. Nếu chúng ta không hòa thuận với nhau thì Thần Hộ Pháp liền rời xa*”. Thần Hộ Pháp rời xa chúng ta thì Yêu Ma Quỷ Quái sẽ kéo đến. Yêu Ma Quỷ Quái sẽ giúp chúng ta thành toàn “*tư dục*”, những mong cầu, tham muốn riêng tư của chúng ta để chúng ta đọa Địa ngục.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải chân thật yêu thương đoàn thể, nhất định xả bỏ đi thành kiến của chính mình, không nên làm chúng sanh phiền não*”. Hiện tại, chúng ta vẫn đang ngày ngày làm chúng sanh phiền não. Hòa Thượng nói: “*Hằng ngày, chúng ta đừng nghĩ chúng ta đang giúp chúng sanh, chúng ta không làm chúng sanh phiền não là phước cho chúng sanh rồi!*”.

Chúng ta ở trong đoàn thể, chúng ta không biết nhường, chúng ta tranh giành hư danh, hư lợi thì chúng ta đã khiến nhiều người phiền não. Thí dụ, chúng ta đang làm hiệu phó ở một trường mà chúng ta bị chuyển đi làm cô giáo ở một trường khác thì chúng ta sẽ cảm thấy không vui hay chúng ta đang là cô giáo mà chúng ta được thăng chức thành hiệu phó thì chúng ta cảm thấy rất vui, đây đều là hư danh, hư lợi, hư ảo. Hòa Thượng từng nói: **“Vai trò nào cũng là để chúng ta hy sinh phụng hiến!”**.

Khi Hòa Thượng nói giảng **“Phật pháp vân đáp”**, Ngài nói, có một công ty tên là công ty **“Đệ Nhất”**, giám đốc hay người công nhân vệ sinh trong công ty cũng đều là đệ nhất. **“Đệ nhất”** nghĩa là mọi người đều làm tốt vai trò của mình. Nếu hôm nào người công nhân vệ sinh không làm việc hay người đầu bếp quên không ấn nút nôi cơm thì mọi người trong công ty đều sẽ gặp phiền phức.

“Hoà” là cùng chung, chúng ta **“đốn luân tận phận”** cũng là chúng ta **“hoà”**. Chúng ta là con mà chúng ta không làm tốt vai trò của mình, chúng ta ở trong đoàn thể mà chúng ta không làm tốt vai trò của mình thì đó là chúng ta chưa **“hoà”**. Chúng ta thường cho rằng chúng ta hài hoà rồi nhưng chúng ta không hiểu vì sao mọi người không thích chúng ta. **“Hoà”** không phải là chúng ta nói những lời hay, những lời khiến mọi người hài lòng nhưng khi chúng ta làm việc thì chúng ta thất trách, đùn đẩy cho người.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ở trong một đạo tràng tu học Phật pháp thì việc giữ gìn thân tâm thanh tịnh là điều quan trọng nhất”**. **“Đạo tràng”** có thể là trong một gia đình, đoàn thể, quốc gia hay trong một thế giới. Nếu mỗi người đều tư lợi, tư dục, lánh nặng, tìm nhẹ thì tâm chúng ta không thể thanh tịnh. Người thế gian cũng hát: **“Ai cũng chọn việc nhẹ nhàng, gian khổ sẽ dành phần ai!”**. Người thế gian còn làm được như vậy! Chúng ta muốn làm Phật Bồ Tát, làm Thánh Hiền thì chúng ta phải hoàn toàn khác.

Chúng ta làm bất cứ vai trò nào, chúng ta cũng phải giữ tâm thanh tịnh. Chúng ta làm nhiều việc nhưng tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta sẽ không có lợi ích, người khác cũng không có lợi ích. Nhà Phật có câu: **“Việc tốt không bằng không việc gì”**. **“Không việc gì”** không phải là chúng ta không làm gì mà **“Không việc gì”** là trong tâm chúng ta **“không việc gì”**. Tâm chúng ta **“không việc gì”** là tâm chúng ta không dính mắc, tâm chúng ta thanh tịnh. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta niệm Phật, câu Phật hiệu mới có lực.

Nếu chúng ta học người xưa, chúng ta để tất cả tài sản lên thuyền, đẩy thuyền ra giữa sông và đục để thuyền chìm nhưng sau đó chúng ta vẫn phiền não, hối tiếc thì tâm chúng ta vẫn dính mắc. Chúng ta đã xả bỏ tài sản nhưng tâm chúng ta vẫn dính mắc, chấp trước thì chúng ta làm mọi việc vẫn sẽ không thuận lợi. Chúng ta làm việc tốt mà tâm chúng ta vương bận, dính mắc thì tốt nhất là chúng ta **“không việc gì”**.

Hòa Thượng nói: **“Tri kiến không chính xác thì tri kiến này sẽ luôn dẫn đạo chúng ta làm những việc sai lầm. Nếu chúng ta làm những việc sai lầm thì chúng ta phải gánh trách nhiệm nhân quả”**. Cách thấy của chúng ta sai lầm thì cách thấy này sẽ luôn dẫn đạo chúng ta làm những việc sai lầm.

Nhà Phật thường gọi chúng ta là những **“Kẻ đáng thương”** vì chúng ta được tiếp nhận Phật pháp, được tiếp nhận những phương pháp, lý luận rất rõ ràng nhưng chúng ta không làm theo. Hòa Thượng đã dùng cả đời làm ra biểu pháp cho chúng ta, nếu chúng ta làm được y như Ngài thì chắc chắn chúng ta sẽ có kết quả tốt. Chúng ta không làm được y như Ngài vì chúng ta để những tri kiến của mình xen vào.

Chúng ta được học Phật pháp, học chuẩn mực Thánh Hiền nhưng chúng ta vẫn làm sai, chúng ta vẫn phải gánh lấy trách nhiệm nhân quả thì chúng ta là những **“kẻ đáng thương”**. Người khác chưa từng được tiếp nhận Phật pháp, họ làm những việc sai lầm thì họ đương nhiên phải gánh trách nhiệm nhân quả nhưng chúng ta được tiếp nhận lý luận, chúng ta có những tấm gương nhưng chúng ta vẫn làm theo cách thấy, cách biết của mình. Người thế gian cũng nói chúng ta: **“Không cần thiết phải thế!”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta biết được càng nhiều việc thế gian thì phiền não của chúng ta sẽ càng lớn. Chúng ta biết được mà chúng ta không chấp trước thì đây là chúng ta có đại trí tuệ. Nhà Phật và Nhà Nho dạy chúng ta, mọi thứ đều thông đạt nhưng chúng ta không chấp trước”**. Chúng ta mọi thứ thông đạt để chúng ta có thể giúp ích chúng sanh được nhiều hơn. Chúng ta làm tất cả mọi việc nhưng chúng ta không chấp trước.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta biết được nhiều thứ nhưng chúng ta chấp trước vào mọi thứ thì đây chính là “sở tri chướng”**. “Sở tri chướng” là cái biết của chúng ta chướng ngại tâm thanh tịnh, chướng ngại đạo nghiệp của chúng ta. Chúng ta không có tâm thanh tịnh thì chúng ta làm việc gì, việc đó cũng trở thành việc ác.

Hòa Thượng nói: **“Đạo tràng Phật pháp vô lượng, pháp môn vô biên nhưng làm sao có thể đạt được cùng hoà thuận, tồn tại và phát triển”**. Có nhiều cách lợi ích chúng sanh khác nhau, người khác làm không giống chúng ta thì chúng ta cũng không thể nói họ phan duyên, không thể chướng ngại người.

Có người đã nói, nếu người nào học **“Đệ Tử Quy”** thì đừng đến đạo tràng của họ. Nếu người xung quanh chúng ta không học Phật thì họ phải học được chuẩn mực, luân thường đạo lý để họ biết cách đối nhân xử thế. Ngày trước, khi các Ma-sơ đến châu Phi để giúp người nghèo, người bệnh, Hòa Thượng đã tặng tiền, tặng xe cho các Ma-sơ, có người hỏi Hòa Thượng là, tại sao Ngài mang tiền của nhà Phật giúp ngoại đạo. Hòa Thượng nói, đó là Ngài cứu giúp chúng sanh khổ nạn. **“Thành kiến”** là cái thấy của chúng ta vững chắc như **“tường thành”**. Chúng ta thường cho rằng cái thấy của chúng ta là đúng.

Khi Hoà Thượng giảng “**Kinh Địa Tạng**”, mọi người cho rằng Ngài xen tạp, Hoà Thượng nói “**Kinh Địa Tạng**” là hiếu kinh. Trong “**Kinh Quán Vô Lượng Thọ**”, phước đầu tiên trong “**Tịnh Nghiệp Tam Phước**” cũng dạy chúng ta: “**Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng**”. Thành kiến của chúng ta sẽ chướng ngại chính chúng ta và chướng ngại người khác, chúng ta gây họa, tạo nghiệp thì chúng ta phải nhận nhân quả!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!